

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **M. N.**, nar. X., bytom B., B. ul. č. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. decembra 2011, č. k. 8Sd/65/2010-23, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 16. decembra 2011, č. k. 8 Sd/65/2010-23, **p o t v r d z u j e**.

Účastníci **nemajú** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 16. decembra 2011, č. k. 8Sd/65/2010-23, zrušil rozhodnutie odporkyne z 12. mája 2010 číslo X. podľa § 250j ods. 2 písm. b/ a c/ OSP a vec jej vrátil na nové konanie. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobnej veci, v ktorej bolo uvedené, že nie je žiadny zákonný dôvod raz už správne priznaný starobný dôchodok zastaviť a ani krátiť ho bývalému policajtovi z dôvodu, že v čase priznania starobného dôchodku poberal už skôr priznaný príspevok za službu. Podľa

názoru krajského súdu odporkyňa mylne vysvetľuje, že príspevok za službu je totožný s výsluhovým dôchodkom. Konštatoval, že v súlade so zákonom príspevok za službu je pri aplikácii § 173i zákona č.100/1988 Z. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) možné len považovať za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“), ale tento príspevok nie výsluhovým dôchodkom. Vyjadril stanovisko, že odporkyňa nemá dôvod, aby bývalému policajtovi starobný dôchodok už skôr priznaný pred 1. júlom 2003, teda pred účinnosťou zákona č. 222/2003 Z. z. znova posudzovala. Uviedol, že povinnosťou odporkyne bude opätovne v novom konaní preskúmať nárok navrhovateľky na priznanie starobného dôchodku. Keďže navrhovateľka nevykonávala profesionálnu službu rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, ustanovenie § 173i ods. 14 v spojení s § 21 ods. 3 a § 12 ods. 6 zákona o sociálnom zabezpečení sa na navrhovateľku nevzťahuje a preto krajský súd rozhodnutie odporkyne zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ (v písomnom vyhotovení odôvodnenia rozsudku nesprávne uvedené c /a d/) OSP.

Proti rozsudku krajského súdu podala odporkyňa včas odvolanie. Navrhla zmeniť napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a jej rozhodnutie z 12. mája 2010 číslo 467 129 2130 potvrdiť. Poukázala na potvrdenie Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže zo 7. októbra 2002 číslo GR ZVJS 30/30-2002, podľa ktorého navrhovateľka bola príslušníčkou Zboru väzenskej a justičnej stráže od 1. augusta 1974 do 30. septembra 1999, pričom celá doba služobného pomeru jej bola hodnotená v II. kategórii funkcií. Od 1. októbra 1999 bol navrhovateľke priznaný výsluhový príspevok, ktorý sa od 1. júla 2002 v zmysle zákona 328/2002 Z. z. považuje za výsluhový dôchodok. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľka bola príslušníčkou Zboru väzenskej a justičnej stráže v trvaní 9 192 dní, t. j. 25 rokov a 67 dní. Nesúhlasila s tvrdením prvostupňového súdu, že zistený skutkový stav v tejto časti je v rozpore s obsahom súdneho spisu. Ustanovenie § 173i zákona o sociálnom zabezpečení (v znení zákona č. 222/2003 Z. z.) treba podľa jej názoru vykladať tak, že nezapočítanie profesionálnej služby nemôže mať vplyv na zánik samotného nároku na už priznaný starobný dôchodok, na ktorý nárok vznikol pred účinnosťou uvedeného ustanovenia, ale iba na prípadné prepočítanie podľa pomeru dôb profesionálnej služby a iného obdobia mimo profesionálnej služby k celkovej dobe poistenia, t. j. v danom prípade bolo potrebné určiť čiastkovú sumu dôchodku.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 a § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250l ods. 2 v spojitosti s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nie je možné vyhovieť.

Podľa § 124 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z príspevky za službu, na ktoré vznikol nárok podľa § 110 až 114 zákona č. 100/1970 Zb. od 1. januára 1971 do 9. marca 1992 a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu jeho účinnosti, a zvyšujú sa od tohto dňa o 2 % tejto výšky za každý skončený rok trvania služobného pomeru.

Podľa § 173i ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení policajnt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby, ktorí vykonávali profesionálnu službu v rozsahu nakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok alebo ktorým bol priznaný invalidný výsluhový dôchodok a ktorým v období od 1. júla 2002 do 30. júna 2003 Sociálna poisťovňa priznala starobný dôchodok alebo pomerný starobný dôchodok, Sociálna poisťovňa rozhodne o nároku na starobný dôchodok alebo o nároku na pomerný starobný dôchodok podľa predpisov účinných po 30. júni 2003.

Zo spisov vyplýva, že podľa potvrdenia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia zboru Bratislava zo 7. októbra 2002 číslo GR ZVJS – 30/30-2002, na nárok a sumu výsluhového príplatku, ktorý bol pretransformovaný na výsluhový dôchodok podľa § 124 ods. 2 zákona č. 328/2002 u o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, bola navrhovateľke zhodnotená doba služobného pomeru v období od 1. augusta 1974 do 30. septembra 1999 v počte 9 192 dní, čo je 25 rokov a 67 dní.

Nové posúdenie nároku na starobný dôchodok a jeho výšku podľa § 21 ods.3, § 12 ods.2 a § 22 ods.6 zákona o sociálnom zabezpečení je v zmysle citovaného ustanovenia § 173i ods. 1 prípustné len vtedy, ak tam uvedený žiadateľ o starobný dôchodok vykonával profesionálnu službu v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok. Taký postup je

však vylúčený v prípade, ak poberateľ starobného dôchodku nevykonával profesionálnu službu v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok.

Pre posúdenie veci bolo teda rozhodujúce, či navrhovateľka profesionálnu službu vykonávala v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok.

Navrhovateľke bol priznaný výsluhový príplatok a bola jeho poberateľkou od 1. októbra 1999 podľa § 210 a nasl. zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície. Tento príplatok bol pretransformovaný na výsluhový dôchodok podľa § 124 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z.. Výkon profesionálnej služby však u navrhovateľky nezaložil nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. a výsluhový dôchodok jej podľa § 38, resp. § 137 tohto zákona ani nemohol byť priznaný.

Možno ešte uviesť, že podľa § 110 ods. 4 zákona 100/1970 Zb. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 100/1970 Zb.“) v spojení s § 156 ods. 6 zákona č. 410/1991 Zb. a s § 284 ods. 2 a § 210 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. pred účinnosťou zákona č. 328/2002 Z. z. nárok na príspevok za službu (výsluhový príspevok) patril najdlhšie do dosiahnutia 60 rokov veku, teda veku, potrebného pre vznik nároku na starobný dôchodok podľa § 21 ods.1 zákona o sociálnom zabezpečení.

Vzhľadom na uvedené aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za nezodpovedajúce zákonu, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods.3 v spojení s § 219 OSP potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľka nebola v odvolacom konaní úspešná a úspešnej odporkyne v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli (§ 250k ods. 1 OSP).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 27. februára 2013

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová